

ikke kunne skjønne rettere end, at Landstingets Opfattelse medførte Ucorrectheder og Unøjagtigheder, dog ikke gjort Forslag til nogen Forandring, forsaavidt som ingen Misforstaaelse kunde flyde af den Redaction, som Lovforslaget havde faaet i Landstinget. Dette har f. Ex. været Tilfældet med Slutningen af § 4, hvor det hedder: „dog med den Indskrænkning, at hidtilværende Hovedlandeveisgader ikke kunne aflægges uden Kjøbstadcommunalbestyrelsens Samtykke“, hvorved Meningen naturligtvis er, at de ikke kunne aflægges som saadanne, at de ikke kunne udgaae af Regulativet; men man har meent, at det heller ikke kunde misforstaaes. Ligeledes er det maaffee mindre correct, naar det i Slutningen af § 4 hedder, at de af Amtets Kjøbstæder, som hidtil have taget Deel med en af Amtsradsredsene i Udgifterne til Landeveienes Vedligeholdelse, fremdeles betragtes som staaende i Forbindelse med samme Amtsradsreds med Hensyn til Opfyldelsen af Bestemmelserne i §§ 3 og 4 angaaende Landeveienes og Gadernes Vedligeholdelse. Dette er ikke ganske correct for Roeskildes og Kjøges Vedkommende, der kun have staaet i Forbindelse med Roeskildes Amts Reparitionsfond med Hensyn til Udgifter ved de mindre Landeveie, medens Meningen er, at der fremtidig i Henseende til samtlige Landeveie og Landeveisgader skulle staae i Forbindelse med Roeskilde Amts Reparitionsfond. Derfor er Ordet „fremdeles“ ikke ganske correct, men det kan ikke give Anledning til nogen Misforstaaelse. Det Citat af § 5, som er indført i Lovforslagets § 7 — nu § 8 —, er heller ikke heldigt, men heller ikke det kan give Anledning til Misforstaaelse. Kun eet Punkt har Udvalget fundet det nødvendigt at foreslaae en Forandring i. Det er Bestemmelsen om Broer i Grændsen mellem en Amtsradsreds og en Kjøbstad, som omhandles i Slutningen af § 5, andet Stykke. Det er ikke ganske klart, om det har været Landstingets Mening at etablere den Regel, som Ordene efter deres naturlige Bestemmelse

nødvendig vilde medføre; men hvis det har været Landstingets Mening, er det i alt Fald klart, at denne Bestemmelse vil komme til at staae i en paafaldende Modstrid med andre Bestemmelser i Udløstet. Det hedder nemlig, at for Broer, som ligge i Grændsen mellem en Amtsradsreds og en Kjøbstad, skulle Vedligeholdelsesudgifterne falde halvt paa Kjøbstaden og halvt paa Landet. Dette er jo, som det vil sees, i Modstrid med Bestemmelsen i § 3, hvorefter Grændsen mellem Kjøbstadens og Landets Forpligtelse bliver den hidtil gjældende Grændse mellem Landevei og Kjøbstadgade. Det er aabenbart, at Grændsen mellem Kjøbstadgade og Landevei ikke blot kan ligge, men i de allerfleste Tilfælde maa ligge indenfor Grændsen mellem Kjøbstaden og Amtsradsredsen; Kjøbstadgrunden vil jo selvfølgelig saa godt som allevegne strække sig ud over Grændsen for Kjøbstadgaden. Hvis altsaa Reglen toges paa den Maade, som den staaer her, vilde Følgen kunne blive den, at medens Kjøbstadens Forpligtelse med Hensyn til Vedligeholdelse af Gaden ophørte paa et Punkt, og der saa kom et længere Stykke Veie, der gik over Kjøbstadens Grund, men som vedligeholdtes som Landevei af Landet og Kjøbstaden i Forening efter Hartkorn, saa vilde, naar der derefter i Grændsen mellem Kjøbstaden og Amtsradsredsen kom en Bro, denne Bro ikke falde efter Hartkornet paa Kjøbstaden og Amtet, men Kjøbstaden vilde komme til at bidrage det Halve til dens Vedligeholdelse. Det er jo en fuldkommen Urimelighed, og Udvalget har meent, at den Ucorrecthed, der er indkommen i Lovforslaget, lettest vilde kunne afhjælpes ved, at man ganske ubeløb Ordene: „mellem en Amtsradsreds og en Kjøbstad eller“, idet, hvad der skal gjælde ved Sammenstød mellem Land og Kjøbstad med Hensyn til Landeveiene, vil være klart ved en Betragtning af de andre Paragrapher. Det hedder nemlig i § 3, at den hidtil gjældende Grændse mellem Landevei og Kjøbstadgade ogsaa fremtidig skal være gjældende, og det følger af § 5 første Stykke, at